

Innehåll

Parter och domslut	3
Basak Akman	3
Yrkanden	6
Åtalspunkt 1	6
Åtalspunkt 2	6
Häktning m.m.	7
Skadestånd	8
Förverkande och beslag	8
Inställning m.m.	9
Bakgrund	10
Utredningen	10
Domskäl	13
Yaman Demirkirans och vittnenas berättelser är både trovärdiga och tillförlitliga	13
Yaman respektive Duru Demirkiran har blivit utsatta för det våld som framgår av gärningsbeskrivningarna och med de följder som där anges .	15
Det var Basak Akman som utövade våldet mot Yaman Demirkiran och dödade Duru Demirkiran	16
Rättsliga utgångspunkter när det gäller medvetenhetskravet	21
Basak Akman har varit tillräckligt medveten om sitt handlande och agerat med uppsåt	23
Basak Akman döms för mord och försök till mord i enlighet med åtalet	32
Det samlade straffvärdet uppgår till fängelse på livstid	32
Påföljden bestäms till livstids fängelse	36
Målsägandena tillerkänns skadestånd i enlighet med vad de har begärt .	36
Övriga frågor	37

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 940
191 29 Sollentuna

Besöksadress
Tingsvägen 11
Sollentuna

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:30

Telefon
08-561 695 00

E-post
attunda.tingsratt@dom.se
Webb
www.attundatingsratt.domstol.se

Förverkande	37
Ersättning och återbetalning	37
Avgift till brottsofferfonden	40
Häktning	40
Sekretess	40
Rätten	41
Överklagandeinformation	42

PARTER OCH DOMSLUT

Basak Akman

Parter

Tilltalad

Basak Akman, 19790326-6844
Engelbrektsvägen 34, 186 46 Vallentuna

Offentlig försvarare
Advokat Johan Ödlund
Advokat Johan Ödlund AB
Birger Jarlsgatan 73-75, våning 1, 113 56 Stockholm

Åklagare

Chefsåklagare Peter Claeson
Åklagarmyndigheten
Norrorsts åklagarkammare i Stockholm
Box 950, 191 29 Sollentuna

Målsägande

1. Yakup Demirkiran

Målsägandebiträde
Advokat Shirin Rizwand
Advokatfirman Viktor Banke AB
Skeppsbron 26, 111 30 Stockholm

2. Yaman Demirkiran

Särskild företrädare
Advokat Mari Schaub-Iggström
Advokatbyrån Mimer HB
Warfwinges väg 31, 112 51 Stockholm

Domslut

Brott som Basak Akman döms för

Försök till mord, 2023-09-08, Vallentuna kommun, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken

Mord, 2023-09-08, Vallentuna kommun, 3 kap 1 § brottsbalken

Påföljd

Fängelse på livstid

Häktning m.m.

Basak Akman ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Basak Akman ska betala skadestånd till Yaman Demirkiran med 471 200 kr. Beloppet avser ersättning för kränkning om 350 000 kr, ersättning för sveda och värk om 71 200 kr och särskild anhörigersättning om 50 000 kr. Basak Akman ska också betala ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 8 september 2023.

Basak Akman ska betala skadestånd till Yakup Demirkiran med 188 933 kr. Beloppet avser ersättning för sveda och värk om 60 000 kr, särskild anhörigersättning om 50 000 kr och ersättning för inkomstförlust om 78 933 kr. Basak Akman ska också betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på beloppet 110 000 kr från den 8 september 2023 och på beloppet 78 933 kr från den 20 december 2023.

Förverkande och beslag

I beslag tagen kniv förverkas från Basak Akman (Polismyndigheten, 2023-5000-BG103038.1). Beslaget ska bestå.

I beslag tagen lina/hundkoppel förverkas från Basak Akman (Polismyndigheten, BG-5000-103036.1-2). Beslaget ska bestå.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig för de uppgifter i den rättspsykiatriska undersökningen, aktbil. 148 s. 9,10 och 22 som är maskade på motsvarande sidor i tingsrättens aktbil. 150, som har lagts fram inom stängda dörrar vid tingsrättens huvudförhandling.

Sekretessbestämmelserna i 21 kap. 1 § samt 25 kap. 1 §, 35 kap. 1 § första stycket 1 p. och 35 kap. 7 § 3 p. offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta att vara tillämpliga på fotografierna fogade till rättsintyg avseende Basak Akman, aktbil. 50 s. 381-384, samt på fotografier av barnen fogade till rättsmedicinskt obduktionsprotokoll respektive rättsintyg, aktbil. 51 s. 37-42 och 53-56, allt som har lagts fram inom stängda dörrar vid tingsrättens huvudförhandling.

Sekretessbestämmelsen i 21 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta att vara tillämplig på del av kroppskamerainspelning (09:19:33-09:19:39), på fotografier av barnen, aktbil. 51, s. 4-6, 8-12, 14-18 och 538-539, på läkarintyg avseende Yakup Demirkiran, aktbil. 94-95 och på vittnet Jonas Vikstens uppgifter om Yaman Demirkirans hälsa, allt som har lagts fram inom stängda dörrar vid huvudförhandlingen.

Brottsofferfond

Basak Akman ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Johan Ödlund ska få ersättning av staten med 300 980 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 191 383 kr arbete
- 44 852 kr tidsspillan
- 4 549 kr utlägg
- 60 196 kr mervärdesskatt

Shirin Rizwand ska få ersättning av staten med 149 478 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 104 108 kr arbete
- 15 400 kr tidsspillan
- 74 kr utlägg
- 29 896 kr mervärdesskatt

Mari Schaub-Iggström ska få ersättning av staten med 135 960 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 95 316 kr arbete
- 11 200 kr tidsspillan
- 2 252 kr utlägg
- 27 192 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

YRKANDEN

Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Basak Akman ska dömas för mord enligt 3 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

1.1 MORD (5000-K1120343-23)

Basak Akman har uppsåtligen berövat Duru Demirkiran livet genom att utdela ett stick eller hugg med kniv som träffat i halsen och genom att lägga en snara/rep eller liknande kring Duru Demirkirans hals och dragit åt.

Knivvåldet som varit livsfarligt och livshotande har orsakat en skarpkantad sårskada på högra sidan av halsen varvid halsartären, halsvenen och matstrupen har skurits av med en stor blödning och stor blodförlust som följd.

Strypvåldet som varit livsfarligt och livshotande kan ha orsakat medvetslöshet och orsakat en cirkulär snarfåra/ligatur på halsen, blödningar i halsens mjukdelar samt en blödning vid tungbenets vänstra horn.

Duru Demirkiran har avlidit till följd av knivvåldet och blodförlusten eller av strypvåldet eller av en kombination av knivvåldet, blodförlusten och strypvåldet.

Det hände någon gång under kvällen den 7 september 2023 eller under natten till den 8 september 2023 på Engelbrektsvägen 34, Vallentuna kommun.

Basak Akman begick gärningen med uppsåt.

Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Basak Akman ska dömas för försök till mord enligt 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

2.1 FÖRSÖK TILL MORD (5000-K1120343-23)

Basak Akman har försökt uppsåtligen beröva Yaman Demirkiran livet

genom att med en kniv som tillhygge utdela ett stort antal stick eller hugg som träffat huvudet, halsen och övriga kroppen samt genom att lägga en snara/rep eller liknande kring Yaman Demirkirans hals och dragit åt.

Knivvåldet som har varit livsfarligt har orsakat smärta och

- Tre stickskador nedom och bakom det vänstra örat.
- Fem stickskador på den vänstra kinden.
- Två stickskador på den högra sidan av halsen.
- Tre stickskador på halsens framsida.
- Två stickskador på den vänstra sidan av halsen.

Samtliga stickskador har en djup stickkanal och är mellan 1,5 till 2 cm långa.

Knivvåldet har också orsakat

- En ytlig skärskada i den högra handflatan mellan tummen och pekfingret

och

- En skarpkantad sårskada på vänstra handens långfinger.

Strypvåldet som har varit livsfarligt har orsakat smärta och andnöd.

Det hände någon gång under kvällen den 7 september 2023 eller natten till den 8 september 2023 på Engelbrektsvägen 34, Vallentuna kommun.

Fara för brottets fullbordan har på grund av tillfälliga omständigheter inte kommit till fullbordan då flera av knivsticken/knivhuggen med någon eller några millimeters marginal inte träffade eller skar av vitala organ och kärl i halsen och i huvudet.

Fara för brottets fullbordan har förelegat.

Basak Akman begick gärningen med uppsåt.

Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Basak Akman ska vara kvar i häkte tills

fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Yaman Demirkiran har begärt att Basak Akman ska betala skadestånd med 471 200 kr.

Beloppet avser ersättning för kränkning om 350 000 kr, ersättning för sveda och värk om 71 200 kr och särskild anhörigersättning om 50 000 kr. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 8 september 2023.

Yakup Demirkiran har begärt att Basak Akman ska betala skadestånd med 188 933 kr.

Beloppet avser ersättning för sveda och värk om 60 000 kr, särskild anhörigersättning om 50 000 kr och ersättning för inkomstförlust om 78 933 kr. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet 110 000 kr från den 8 september 2023 och på beloppet 78 933 kr från den 20 december 2023, allt till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

Åklagaren har yrkat att i beslag tagen kniv förverkas från Basak Akman enligt 36 kap. 2 § brottsbalken (Polismyndigheten, 2023-5000-BG103038.1).

Åklagaren har yrkat att i beslag tagen lina/hundkoppel förverkas från Basak Akman enligt 36 kap. 2 § brottsbalken (Polismyndigheten, BG-5000-103036.1-2).

INSTÄLLNING M.M.

Yakup och Yaman Demirkiran har biträtt åtalet.

Yaman Demirkirans skadeståndsanspråk är avgränsat på så vis att begärd ersättning för sveda och värk såvitt gäller åtalad gärning åtalspunkten 2 (försök till mord på honom) endast gäller tiden till och med den 7 januari 2024. Han har förbehållit sig rätten att med anledning av den åtalade gärningen kräva ytterligare ersättning för sveda och värk såvitt gäller tiden därefter.

Yakup Demirkirans skadeståndsanspråk är avgränsat på vis att begärd ersättning för förlorad arbetsinkomst endast gäller tiden till och med februari 2024. Han har förbehållit sig rätten att med anledning av de båda åtalade gärningarna (åtalspunkterna 1 och 2) kräva ytterligare ersättning för förlorad arbetsinkomst såvitt gäller tiden därefter.

Basak Akman har förnekat gärningarna.

Basak Akman har motsatt sig skadeståndsyrkandena, men vitsordat yrkade belopp som skäligen i och för sig samt accepterat sättet att beräkna ränta. Det är i första hand mot bakgrund av hennes inställning i skuldfrågan som hon har motsatt sig att utge yrkade skadestånd. Om tingsrätten skulle döma henne för de åtalade gärningarna har hon begärt att skadestånden ska jämkas till 0 kr. I första hand har hon till stöd för jämkning åberopat att skadorna i så fall har vållats under påverkan av en allvarlig psykisk störning eller av någon annan psykisk störning som inte är självförvållad. I andra hand har hon begärt att jämkning ska ske på den grunden att skyldighet att utge skadestånd skulle vara oskäligt betungande med hänsyn till hennes ekonomiska förhållanden.

Basak Akman har inte haft något att invända mot yrkandena om förverkande.

På grund av misstanke om brott som prövas genom denna dom har Basak Akman varit berövad friheten som gripen, anhållen eller häktad på sätt framgår av avräkningsunderlaget.

BAKGRUND

Basak Akman och Yakup Demirkiran har tillsammans fått barnen Duru Demirkiran (född i maj 2010) och Yaman Demirkiran (född i november 2012). Av betydelse för sammanhanget är att Basak Akman ursprungligen kommer från Turkiet. Efter att Basak Akman och Yakup Demirkiran separerade år 2014 har de i domstol tvistat om vårdnad, boende och umgänge vad gäller barnen. Vid tiden för den aktuella händelsen den 7–8 september 2023 bodde barnen hos Basak Akman. Basak Akman och barnen bodde på den adress som framgår av gärningsbeskrivningarna. Den 8 september 2023, strax efter kl. 9.00 på morgonen, tillkallades polis till platsen. När polis kom fram var Yaman Demirkiran omhändertagen av vuxna i närheten av bostaden. Han var då skadad. I bostaden påträffades Duru Demirkiran avliden i sin säng. Basak Akman låg skadad i sin säng. (Se mer nedan angående att det är utrett att Duru Demirkiran var avliden och Yaman Demirkiran skadad, vilket Basak Akman har förnekat.)

UTREDNINGEN

Basak Akman har hörts.

På åklagarens begäran har ljud- och bildinspelning av polisförhör med Yaman Demirkiran spelats upp.

På åklagarens begäran har följande vittnen hörts.

Kerstin Appelblad: Hon har hörts om sina iakttagelser av Yaman Demirkiran när han på morgonen den 8 september 2023 hade kommit ut skadad från bostaden. Hon var på platsen för att hon arbetade hos en kvinna som bodde i närheten och kände inte Yaman Demirkiran eller någon i hans familj sedan tidigare. Kerstin Appelblad har hörts om Yaman Demirkirans sinnesstämning och vad han sa angående den aktuella händelsen.

Marco Forslund: Han var Yaman Demirkirans fotbollstränare och granne. De hade vid tiden för den aktuella händelsen en nära relation. När Yaman Demirkiran på morgonen den 8 september 2023 hade kommit ut skadad från bostaden ropade han efter Marco Forslund. Sedan Marco Forslunds fru ringt honom kom Marco Forslund till platsen. Han tog sedan hand om Yaman Demirkiran och följde med honom till sjukhuset. Han har hörts bland annat om Yaman Demirkirans sinnesstämning och om vad Yaman Demirkiran sa angående den aktuella händelsen.

Niklas Stark: Sedan polis tillkallats anlände han i den egenskapen till bostaden. Han hade rollen som platschef och var en av de poliser som tog sig in i bostaden. Han har hörts bland annat om att bostaden var låst och att polisen fick ta sig in i den genom att krossa ett fönster.

Fredrik Åkerstam: Han hade rollen som polisinsatschef. Som sådan samordnade och inriktade han insatsen. Han var aldrig på plats vid bostaden. Fredrik Åkerstam har hörts bland om att polisen arbetade efter olika hypoteser; varav en var att Yaman Demirkiran var gärningsmannen och en annan var att en utomstående person var gärningsmannen. Fredrik Åkerstam har uppgett att det inte fanns några spår som indikerade att någon utomstående var gärningsmannen.

Oskar Lööw Åberg: I egenskap av polis hade han den 8 september 2023 kontakt med Yaman Demirkiran. Han har hörts bland annat om Yaman

Demirkirans sinnesstämning och om vad Yaman Demirkiran sa angående den aktuella händelsen.

Malin Bengtsson: Hon arbetade den 8 september 2023 som ambulanssjuksköterska. Hon kom till platsen i den egenskapen och förde Yaman Demirkiran till sjukhuset. Hon har hörts om Yaman Demirkirans skador, sinnesstämning och om vad han sa angående den aktuella händelsen.

Salim Tamimi: Han arbetade den 8 september 2023 som kirurg på Nya Karolinska sjukhuset i Solna. Han vårdade Yaman Demirkiran efter att denne förts till sjukhus. Salim Tamimi har hörts om Yaman Demirkirans skador och i vad mån det våld som Yaman Demirkiran hade utsatts för var livsfarligt.

Jonas Viksten: Han har i egenskap av psykolog haft samtal med Yaman Demirkiran och har hörts om Yaman Demirkirans mående efter händelsen.

Eva Rudd: Hon har i egenskap av rättsläkare undersökt Duru Demirkirans kropp. Hon har hörts i huvudsak hörts angående Duru Demirkirans skador, hur de uppkommit, vad som var dödsorsaken och om dödstillfället.

Åklagaren har som övrig bevisning åberopat i huvudsak polisens händelserapport, fotografier från brottsplatsen, kroppskamerainspelning från när polisen gick in i bostaden, fotografier på Duru och Yaman Demirkiran tagna den 8 september 2023 efter händelsen, brev och anteckningar som hittades på köksbordet i bostaden, promemoria gällande inbetalningskort till begravningsbyrå Turkiet, utlåtande från rättsläkare på brottsplatsen, dödsfallsutlåtande Duru Demirkiran (preliminärt och slutligt), rättsintyg Yaman Demirkiran, rättsintyg Basak Akman, utredning angående frånvaroanmälan till skolan av Duru och Yaman Demirkiran morgonen den 8 september 2023, tidslinje avseende telefontrafik samt analysresultat från Nationellt Forensiskt Centrum (NFC) avseende bland annat blod på påträffad kniv och nagelskrap från Duru Demirkiran. Därtill har åklagaren åberopat en

polispromemoria angående att det inte har gjorts några iakttagelser som tyder på att en annan person än Basak Akman, Duru Demirkiran och Yaman Demirkiran har varit inblandad i händelsen. Åklagaren har även åberopat utredning angående att en person vid namn Alper Turgut som Basak Akman haft kontakt med skulle ha flugit till Sverige den 7 september 2023, men inte gjorde så.

Yakup Demirkiran har åberopat samma bevisning som åklagaren samt för egen del åberopat läkarintyg för sjukpenning avseende egen sjukskrivning och polispromemorior avseende samtal med handläggare på socialtjänsten angående vad Basak Akman har frågat om när det gäller Duru Demirkiran,

Yaman Demirkiran har åberopat samma bevisning som åklagaren.

Basak Akman har som övrig bevisning åberopat delar ur journalanteckningar avseende henne själv, ett meddelande som Basak Akman har skickat till en mäklare och en polispromemoria avseende samtal med handläggare på socialtjänsten angående vad Basak Akman har frågat om när det gäller Duru Demirkiran.

Tingsrätten har hämtat in ett rättspsykiatriskt utlåtande avseende Basak Akman.

DOMSKÄL

Yaman Demirkirans och vittnenas berättelser är både trovärdiga och tillförlitliga

Yaman Demirkirans berättelse är lång, levande, detaljrik och framstår till övervägande delar som sammanhängande och följdriktig. Det finns inget som indikerar att han skulle ha anledning att oriktigt påstå att Basak Akman har begått brott. När det gäller hur Basak Akman var som mamma innan den

aktuella händelsen har han bara pratat gott om henne och beskrivit henne som snäll. Det finns heller inget som talar för att han i allmänhet skulle vara benägen att fara med osanning. Inte heller finns det något i hans berättelse i sig, som t.ex. bristande logik eller klara överdrifter, som ger anledning att ifrågasätta trovärdigheten därav. Det har vidare inte kommit fram någon omständighet som ger särskild anledning att tro att han skulle ha uppfattat situationen på ett sätt som inte överensstämmer med verkligheten. Uppgifterna framstår därför som i huvudsak tillförlitliga. I viktiga delar vinner hans berättelse även starkt stöd av utredningen i övrigt; både av den muntliga bevisningen och av övrig bevisning. Trovärdigheten av hans berättelse stärks av att det vid brottsplatsundersökningen har gjorts fynd som bekräftar detaljer som han har lämnat om händelseförloppet. Ett exempel på detta är att det vid huvudändan på Yaman Demirkirans säng fanns sex märken vilka bedömdes vara orsakade av ett vasst föremål. Ett annat exempel är det sätt på vilket mattan och skrivbordet i hans rum hade förskjutits, vilket framgår av fotografier i brottsplatsundersökningen. Det är väl förenligt med hans uppgift om hur han med fötterna försökte putta undan Basak Akman för att freda sig. Ytterligare ett exempel är hur fynd av blod i badrummet är väl förenligt med hans uppgift om att Basak Akman gick in där för att tvätta sig. Tingsrätten finner därför att hans berättelse framstår som både trovärdig och tillförlitlig samt ger den ett mycket högt bevisvärde.

Även vittnenas berättelser framstår som trovärdiga och tillförlitliga. Flera av dem har hörts angående vad de har erfärut i tjänsten. Det finns inte beträffande någon av dem anledning att anta att de medvetet skulle ha lämnat felaktiga uppgifter inför tingsrätten. Det har inte heller kommit fram något som ger anledning att utgå från att de under själva händelseförloppet skulle ha misstagit sig på sådant sätt att deras berättelser skulle vara felaktiga. För varje vittne gäller därtill att vad den har berättat är förenlig med övrig utredning och i väsentliga delar får stöd därav. Tingsrätten finner därför deras berättelser både trovärdiga och tillförlitliga.

Yaman respektive Duru Demirkiran har blivit utsatta för det våld som framgår av gärningsbeskrivningarna och med de följder som där anges

Åklagaren har i gärningsbeskrivningen till åtalspunkten 1 gjort gällande att Duru Demirkiran avlidit någon gång under kvällen den 7 september 2023 eller under natten till efterföljande dag. Gärningsbeskrivningen innefattar även närmare påståenden om vilket våld som Duru Demirkiran utsattes för, vilka skador hon fick till följd därav, hur farligt våldet var och vad som var dödsorsaken. Vad åklagaren således har påstått är helt i enlighet med vad som framgår av brottsplatsundersökningen, det preliminära dödsfallsutlåtandet, det efterföljande utlåtandet över den rättsmedicinska obduktionen och vad rättsläkaren Eva Rudd har uppgett under förhöret med henne.

Åklagaren har i gärningsbeskrivningen till åtalspunkten 2 gjort gällande att även Yaman Demirkiran utsattes för våld någon gång under kvällen den 7 september 2023 eller under natten till efterföljande dag. Gärningsbeskrivningen innefattar även närmare påståenden om vilket våld som Yaman Demirkiran utsattes för, vilka skador han fick till följd därav och hur farligt våldet var. Yaman Demirkiran har berättat om att han utsattes för upprepade knivhugg och fick en snara åtdragen om sin hals, i enlighet med vad åklagaren har angett i gärningsbeskrivningen. Vad åklagaren har påstått i gärningsbeskrivningen och vad Yaman Demirkiran har berättat om det våld han utsatts för är till fullo förenligt med vad som framgår av brottsplatsundersökningen, rättsintyget avseende Yaman Demirkiran samt vad vittnena har berättat om Yaman Demirkirans skador och muntliga uppgifter efter händelsen.

Den bevisning som enligt ovan stöder åtalet är tillsammans så stark att den – om bevisning som talar mot åtalet inte föranleder annat – är tillräcklig för att beviskravet ska vara uppfyllt beträffande att Yaman respektive Duru Demirkiran har blivit utsatta för det våld som framgår av gärningsbeskrivningarna och med de följder som där anges. Frågan är då om motbevisningen ska leda till att så ändå inte ska anses bevisat. Motbevisningen

består i de uppgifter som Basak Akman själv har lämnat. Basak Akman har påstått att Yaman Demirkiran aldrig blivit skadad och att Duru Demirkiran fortfarande lever. Detta är uppenbart felaktigt. Vad Basak Akman har uppgett föranleder inte annan bedömning än att det är ställt utom rimligt tvivel att Yaman respektive Duru Demirkiran har blivit utsatta för det våld som framgår av gärningsbeskrivningarna och med de följder som där anges. Tingsrätten gör vidare bedömningen att det kan uteslutas att Duru respektive Yaman Demirkiran själva orsakade sina respektive skador.

Det var Basak Akman som utövade våldet mot Yaman Demirkiran och dödade Duru Demirkiran

Yaman Demirkiran har sagt att det var Basak Akman som utdelade knivhuggen mot honom och lade repet om hans hals. Han har inte uttryckt något som helst tvivel om att det är Basak Akman som var gärningsmannen. Hans berättelse innefattar inte att han såg Basak Akman döda Duru Demirkiran. Han har dock berättat att han såg Basak Akman gå ner till nedervåningen, komma upp igen, att han senare såg sin syster död. Vidare har han berättat att han frågade Basak Akman om han kunde få sin syster en gång till och att Basak Akman på det svarade att Duru Demirkiran var död. Yaman Demirkirans berättelse innebär att han har dragit slutsatsen att Basak Akman dödade Duru Demirkiran.

Fredrik Åkerstam har vittnat om att polisen har arbetat efter olika hypoteser under förundersökningen. En hypotes var att Yaman Demirkiran utsatt Duru Demirkiran för våld. En annan hypotes var att någon helt annan än Basak Akman eller barnen hade varit involverad. Enligt honom hittade man inte något som talade för att det var annan än Basak Akman som hade utövat våldet mot båda barnen. Enligt en polispromemoria gjordes inga iakttagelser som tydde på att någon annan person (annan än Basak Akman, Duru Demirkiran och Yaman Demirkiran) hade varit inblandad i händelsen. Vad som således anförts stöds av att det av utredningen står klart att dörren till bostaden var låst när polis

anlände till platsen och att någon låste dörren till bostaden med Basak Akmans telefon kl. 23.16. Tingsrätten kan inte heller av brottsplatsundersökningen jämte fotografier och analyser av NFC, eller av någon annan utredning, se någon indikation på att det under det aktuella händelseförloppet varit någon annan i huset än Basak Akman och barnen. Det finns inte heller något som tyder på att barnen skulle ha orsakat varandra de skador de har erhållit.

För att det är samma person som har utövat våld mot båda barnen talar att det i förhållande till båda barnen är tal om motsvarande typ av våld; strypning och knivhugg. För att det är samma person som har utövat våld mot båda barnen, och att den personen är just Basak Akman, talar vidare den kniv som hittades vid Basak Akman. Det står klart att kniven låg bredvid henne i sängen när polisen först påträffade henne i bostaden. På den kniven fanns blod från henne samt båda barnen. Kniven är väl förenlig med att ha orsakat stickskadan på Duru Demirkirans hals och stickskadorna på Yaman Demirkiran. Kniven har ett utseende som motsvarar hur Yaman Demirkiran har beskrivit den kniv som användes mot honom.

I riktning för att det var Basak Akman som var gärningsmannen talar också vad som har kommit fram om Basak Akmans levnadsförhållanden innan händelsen.

I huvudsak följande har kommit fram angående Basak Akmans ekonomiska situation, ett husköp hon gjort, hennes relation med en person vid namn Alper Turgut och pågående vårdnadstvist. Basak Akman hade tecknat avtal om att köpa ett hus. Tanken var att en bekant till henne som bodde i Turkiet, Alper Turgut, skulle betala för huset. Det står klart att Basak Akman önskade ha en kärleksrelation med Alper Turgut, men att deras relation inte gillades av deras familjer. Den 7 september 2023 skulle Alper Turgut ha flugit från Turkiet till Sverige. Basak Akman hade köpt flygbiljetten åt honom. Alper Turgut nyttjade inte den biljetten. Pengarna som han skulle föra över för köpeskillingen till huset hade per den 7 september 2023 inte kommit till Sverige. Veckan efter

händelsen skulle det vara muntlig förberedelse i en mellan Basak Akman och Yakup Demirkiran pågående vårdnadstvist angående barnen.

Basak Akman har under förhöret vid tingsrätten lämnat följande uppgifter om sin situation direkt innan händelsen. Hon kände stark press med anledning av husköpet och pengarna som inte hade kommit fram till Sverige. På bankkontot hade hon bara 18 kr kvar. Hon hade med posten fått ett yttrande som Yakup Demirkiran hade gett in till domstolen. I det stod att hon var en dålig mamma och att hon inte hade kompisar i Sverige. Hon själv skrev breven som låg på köksbordet. Det gjorde hon för att hon inte orkade med så mycket press och ville skriva för att få ut det hon kände på insidan. Innan hon skrev breven hade hon druckit lite alkohol. Hon var dock aldrig påverkad därav och när hon skrev breven var hon nykter. Hon såg Yakup Demirkirans skugga samt hörde hans röst säga att han redan hade tagit barnen och att hon skulle dö så att han slapp henne. Hon ville ta sitt liv och gick upp på sitt rum. Hon drack klorin och tog mediciner, sedan minns hon inte något mer. Hennes första minnesbild är när hon såg advokaten och en tolk flera dygn senare.

Vid den efterföljande brottsplatsundersökningen så anträffades på köksbordet i bostaden följande.

- Ett inbetalningskort till en begravningsbyrå i Turkiet.
- Ett anteckningsblock med handskrivna blad.
- Tre förslutna kuvert adresserade till ”Min advokat”, ”Yakup Demirkan” och en ”Mohide” med adress i Turkiet.

Basak Akman har på sätt som framgår ovan vidgått att det är hon som har skrivit breven och anteckningarna i blocket. Även dessa fynd talar för att det var Basak Akman som utövade våldet mot Yaman Demirkiran och dödade Duru Demirkiran. Brevet ställt till advokaten har inte öppnats av polisen. Innehållet däri är därmed okänt. I de övriga två breven och på anteckningssidorna har Basak Akman skrivit om att hon själv ska dö.

Vad hon har skrivit i anteckningsblocket framstår som ett ej förslutet brev och innefattar bland annat följande (översatt från turkiska till svenska).

”Jag har inte orken kvar för domstol eller mäklare eller att hålla på med pengar. Jag är mycket trött. Jag är så pass trött att jag vill vila mig lite grann. Jag har betalat för begravningsfonden så ni kan ta mitt lik till Turkiet utan problem. Yakup kommer inte att tillåta barnen och därför, förbered oss på ett fint sätt tillsammans. Jag kommer hit ensam och blir tre här, går som tre. Jag har ingen ork kvar. Farväl Basak Akman”

Vad hon har skrivit i brevet ställt till Yakup Demirkiran innefattar bland annat följande (översatt från turkiska till svenska).

” Jag ska inte vänta med att säga det här, jag kommer aldrig ge barnen till dig. [...]

Lev ditt liv bekvämt från och med nu. Du kommer inte bli tvungen att betala 2000 svenska kronor varje månad. Nu ska du hitta en domstol som du kan gå till. Hejdå.

Allt tog slut till slut. Allt som behövdes var en bit kärlek, jag gav mitt liv till dig.

Basak Akman

Du kommer inte göra det, men snälla skicka kropparna till Turkiet. Jag betalade för begravningsfonden.”

Vad Basak Akman således har skrivit har enligt tingsrätten innebörden att inte bara hon ska dö utan även barnen. Inbetalningen till begravningsbyrån gällde för Basak Akman år 2022. I inbetalningen ingick barn under 18 år.

I riktning för att Basak Akman är gärningsmannen talar också hur hennes telefon har använts och att barnen till skolan har anmälts som frånvarande. Av

utredningen framgår att kl. 23.16 har ytterdörren låsts genom användande av Basak Akmans telefon. Av telefonanalysen framgår att Basak Akmans telefon kl. 06.22 den 8 september 2023 användes för att gå in på "schoolsoft" för barnens skola. Av övrig utredning framgår vidare att någon – per den 8 september 2023 – till barnens skola hade anmält Yaman Demirkiran som frånvarande fram till lunch den 8 september 2023 och Duru Demirkiran som frånvarande hela den dagen. Det har i och för sig kommit fram att Yaman Demirkiran kunde koden till Basak Akmans telefon. Det finns dock inget i hans berättelse som talar för att han skulle ha använt den för att låsa dörren eller för att frånvaroanmäla sig själv och Duru Demirkiran.

Den bevisning som enligt ovan stöder åtalet är tillsammans så stark att den – om bevisning som talar mot åtalet inte föranleder annat – är tillräcklig för att beviskravet ska vara uppfyllt beträffande att det var Basak Akman som utövade våldet mot Yaman Demirkiran och dödade Duru Demirkiran. Frågan är då om motbevisningen ska leda till att så ändå inte ska anses bevisat.

Basak Akman har sagt att hon vet att hon inte har skadat något av barnen. Hon har dock också berättat att hon inte kan minnas något från det att hon intagit klorin och olika mediciner som hon hade hemma och lagt sig i sin säng, till dess att hon såg sin försvarare och en tolk flera dygn senare. Hon har således egentligen inte lämnat några egna uppgifter om vad som hände under den för målet mest centrala tidsperioden.

Basak Akman var skadad när hon påträffades, vilket skulle kunna tala för att hon inte var gärningsmannen. Basak Akman har dock berättat att hon önskade avsluta sitt liv, en uppgift som vinner stöd av övrig utredning. Enligt rättsintyget avseende Basak Akman är hennes skadebild förenlig med att hennes skador var självtillfogade. Att Basak Akman själv hade skador talar således inte mot att hon var gärningsmannen.

Genom den utredning som tingsrätten funnit stöder åtalet har åklagaren enligt tingsrätten motbevisat Basak Akmans uppgift om att hon inte har skadat barnen. Vad Basak Akman har uppgett föranleder alltså inte någon annan bedömning än att det är ställt utom rimligt tvivel att det var Basak Akman som utövade våldet mot Yaman Demirkiran och dödade Duru Demirkiran. Det finns inte heller någon annan utredning som på något sätt förtar värdet av åklagarens bevisning i aktuellt avseende.

Rättsliga utgångspunkter när det gäller medvetenhetskravet

Basak Akman har gjort gällande att hon under alla förhållanden inte har begått gärningarna uppsåtligen, eftersom hon i ett psykotiskt tillstånd inte har varit i tillräcklig grad medveten om sitt handlande.

En vanlig uppsåtsprövning ska ske vid gärningar som har begåtts av personer med psykisk störning. Den allmänt nedsatta omdömesförmåga och bristande självbehärskning som kan följa på en psykisk störning innebär alltså inte att gärningsmannen därmed inte skulle ha uppsåt till sitt handlande. I uppsåtsrekvisitet ligger emellertid ett allmänt krav på medvetenhet (medvetenhetskravet), dvs. gärningsmannen måste i tillräcklig grad ha varit medveten om att han eller hon utför ett visst handlande. Om gärningsmannen har varit alltför omtöcknad, om medvetandet har varit grumlat, föreligger inte uppsåt i straffrättslig mening. Ofrivilliga handlingar som t.ex. reflexrörelser, agerande i sömnen och andra handlingar där medvetandet har varit helt fränkopplat är att se som brister på brottets objektiva sida (brist på gärningskontroll).

I kravet på att gärningsmannen ska ha varit i tillräcklig grad medveten om sitt handlande ligger att gärningsmannen måste ha haft ett visst mått av basal grundförståelse av det sammanhang och den omgivning där gärningen företogs. Det förhållandet att gärningsmannen på grund av en psykisk störning hade en

helt felaktig uppfattning om motivbilden eller andra bakomliggande förhållanden hindrar dock inte att medvetenhetskravet är uppfyllt. Kravet på medvetenhet innebär inte heller att handlandet måste ha föregåtts av några överväganden. Att någon handlat impulsivt eller i stark affekt utesluter alltså inte att han eller hon kan ha haft uppsåt. Bristande uppsåt till följd av grumlat medvetande aktualiseras enligt Högsta domstolen i ett fåtal fall och bara för en begränsad del av de allvarligt psykiskt störda lagöverträdare som träffas av det absoluta fängelseförbudet i 30 kap. 6 § andra stycket brottsbalken.

Medvetenhetskravet får särskild betydelse när gärningsmannen lider av en allvarlig psykisk störning i form av en akut psykos med bristande verklighetsuppfattning eller något annat motsvarande höggradigt förvirrings- och omtöckningstillstånd. (Se t.ex. rättsfallen NJA 2020 s. 169, NJA 2015 s. 1008 och NJA 2012 s. 45.)

Högsta domstolen har i rättsfallet ”Vanföreställningen” (NJA 2020 s. 169) funnit att medvetenhetskravet inte var uppfyllt. Den tilltalade hade i det fallet, mitt i natten och helt provocerat, attackerat sin mamma. Mamman beskrev det bland annat som att hon inte kunde få kontakt med den tilltalade, att han var helt personlighetsfrämmande och att det inte gick att väcka honom. Den tilltalade hade uppfattat ett vittne som att det var hans mamma. Vittnet hade beskrivit honom som avtrubbad, apatisk och med tom blick. När polisen hittade honom hade han påstått att han var Guds barn/son. Det fanns också uppgifter om att han skulle ha påstått att mamman var Satan och att han skulle driva djävulen ur henne. Högsta domstolen fann att den tilltalade hade begått gärningen i en akut psykos. Psykosen hade bestått i ett höggradigt förvirrings- och omtöckningstillstånd, där hans medvetande hade varit påtagligt grumlat och hans verklighetsuppfattning helt snedvriden. Hans agerande hade varit helt personlighetsfrämmande, desorienterat och obegripligt. Han hade inte heller varit kontaktbar. Högsta domstolen fann att det inte var bevisat att han hade haft en basal grundförståelse av det sammanhang och den omgivning där gärningen företogs. Åklagaren hade således inte bevisat att den tilltalade varit i

tillräcklig grad medveten om sitt handlande. Medvetenhetskravet var därför i det fallet inte uppfyllt.

Beviskravet i fråga om uppsåt, och det i uppsåtsrekvisitet ingående medvetenhetskravet, skiljer sig i princip inte från det som i allmänhet gäller i brottmål. Åklagaren ska alltså bevisa sådana omständigheter som ger stöd för bedömningen att det är ställt utom rimligt tvivel att gärningsmannen handlade med uppsåt. Osäkerhet vad gäller gärningsmannens föreställning om händelseförloppet, ett visst skeendes innebörd eller bevekelsegrunderna för ett visst handlande ska vid bevisprövningen komma denne till godo och kan innebära att det uppkommer ett rimligt tvivel om gärningsmannen agerade uppsåtligt. (Se t.ex. NJA 2020 s. 169 p. 17.)

Basak Akman har varit tillräckligt medveten om sitt handlande och agerat med uppsåt

Det kan inledningsvis konstateras att det nu aktuella agerandet framstår i sig som så medvetet att åklagaren som utgångspunkt redan genom att enligt ovan bevisa vad som rent objektivt sett har hänt, har uppfyllt sin bevisbörda när det gäller kravet på gärningskontroll. Det finns inte någon utredning med innebörden att Basak Akmans handlande var reflexmässigt eller annars ofrivilligt. Kravet på gärningskontroll är således uppfyllt.

Tingsrätten går nu över till att närmare granska utredningen av särskild betydelse för frågan om Basak Akman när gärningarna begicks hade ett så grumlat medvetande att hon inte kan anses ha begått gärningarna med uppsåt.

Basak Akman har berättat att hon under kvällen den 7 september 2023 drack lite alkohol. Det finns dock inget som talar för att hon under gärningstillfället varit påverkad därav.

Det har kommit fram att Basak Akman i samband med händelsen har intagit läkemedel. Yaman Demirkirans berättelse innebär att hon gjorde så efter att hon hade utövat våld mot honom och varit hos Duru Demirkiran på nedervåningen. Yaman Demirkirans berättelse ger alltså att Basak Akman hade utövat i vart fall en stor del av det aktuella våldet redan innan hon intog läkemedlen och att det således inte var det intaget som föranledde hennes agerande. På sätt tingsrätten anført ovan har Yaman Demirkirans uppgifter ett högt bevisvärde. Yaman Demirkiran har därom lämnat i huvudsak följande uppgifter. Efter att Basak Akman hade knivhuggit honom gick hon ner till hans syster. När hon kom upp igen gick hon in på toaletten och tvättade av sig. Hon tog mediciner och sa att hon skulle dö snabbare ”för ni skulle inte få någonting”. Basak Akman var i sitt rum och sa att han skulle komma dit, då såg han ”mediciner hon tog”. Hon ville att han skulle lägga sig där. Han ville inte ligga hos henne utan gick till sitt rum och lade sig där.

Utredningen ovan ger enligt tingsrätten att om tingsrätten skulle finna att Basak Akmans medvetande har varit grumlat vid gärningstillfället, så har det inte varit så som en följd av att Basak Akman har intagit alkohol eller läkemedel.

Basak Akman har angående sin psykiska hälsa berättat i huvudsak följande. När hon bodde i Turkiet hade hon en del psykiska problem. Under en viss tid fick hon behandling på en klinik där. Efter att hon och Yakup Demirkiran hade separerat var barnen hos honom en del veckoslut. Hon fick då hallucinationer och psykiska besvär, liknande svårigheter som hon hade haft i sin ungdom. När det hände hade hon inte haft semester på två år. Sex månader före händelsen fick hon påtagliga psykiska besvär med hallucinationer. Eftersom det pågick en vårdnadstvist ville hon emellertid inte söka hjälp. Den 7 september 2023 såg hon Yakup Demirkirans skugga samt hörde hans röst säga att han redan hade tagit barnen och att hon skulle dö så att han slapp henne. Hon ville ta sitt liv och gick upp på sitt rum. Hon drack klorin och tog mediciner, sedan minns hon inte något mer.

Det står klart att Basak Akman var under påtaglig press innan den aktuella händelsen. Vad som har kommit fram om hennes livssituation är dock inte av sådan karaktär att redan det skulle innebära att hon vid gärningstillfället hade ett så grumlat medvetande att hon inte kan anses ha haft uppsåt i straffrättslig mening. Inte heller vad hon själv har berättat om sitt mående fram till den påstådda minnesluckan är enligt tingsrätten av den karaktären. Basak Akman har också lämnat uppgifter innebärande att hon var väl medveten om sitt handlande när hon gav uttryck för sitt mående i breven. Att någon mår så dåligt att den önskar avsluta sitt liv är inte detsamma som att medvetenhetskravet inte skulle vara uppfyllt. Att någon har mått så dåligt att den vill ta sitt liv talar dock i viss mån för att det senare kan ha uppstått ett än sämre psykiskt tillstånd, som då kan ha innefattat ett grumlat medvetande.

I journalanteckningar från Karolinska Universitetssjukhuset från kvällen den 8 september 2023 beskrevs Basak Akmans psykosociala tillstånd enligt följande. ”Orolig och gråter/skriker, värjer sig/går ej att få kontakt med. Ingen blickkontakt. Svårt att förstå de ord pat säger.” Lite senare på kvällen utfärdades ett vårdintyg enligt 3 § lagen (1991:1128) om psykiatrisk tvångsvård. Enligt intyget led Basak Akman av en allvarligt psykisk störning i form av misstänkt psykos. Att man på kvällen den 8 september 2023 gjort bedömningen att Basak Akman led av en allvarligt psykisk störning i form av misstänkt psykos misstänkt psykos ger visst stöd åt att Basak Akman hade en psykos under det aktuella händelseförloppet natten den 7–8 september 2023.

Yakup Demirkiran har som bevisning åberopat tjänsteanteckningar av polisen med innebörden att polisen uppfattat att någon från socialtjänsten sagt att Basak Akman frågat var Duru Demirkiran var begravnen. Basak Akman, som förnekar att Duru Demirkiran är död, har förnekat att hon har ställt någon sådan fråga. Basak Akman har å sin sida åberopat en motsvarande tjänsteanteckning med innebörden att en handläggare vid socialtjänsten till polisen skulle sagt att man uppfattat det som att Basak Akman inte förstått att Duru Demirkiran var

död utan undrat var Duru Demirkiran befann sig. Tingsrätten anser inte att dessa anteckningar säger något om Basak Akmans medvetandegrad vid gärningstillfället.

Tingsrätten har hämtat in en rättspsykiatrisk undersökning. I det rättspsykiatriska utlåtandet görs bedömningen att Basak Akman inte led av en allvarlig psykisk störning vid gärningarna. Det finns inget i utlåtandet eller till utlåtandet bifogat underlag som innebär att det skulle ha förelegat några svårigheter vid utförandet av undersökningen eller några tveksamheter när det gäller de rättspsykiatriska slutsatserna. I utlåtandet anges att det sammantaget bedöms tydligt att Basak Akman vare sig lider av eller har lidit av en psykosjukdom. Resultatet av den rättspsykiatriska undersökningen talar med styrka för att Basak Akman har varit så medveten om sitt handlande att hon kan anses ha uppsåt i straffrättslig mening.

Av betydelse är vidare att Yaman Demirkirans berättelse innefattar flera moment som visar på ett medvetet och, ur aktuellt perspektiv, rationellt agerande.

Ett sådant moment är hans uppgifter om hur Basak Akman för honom motiverade sitt agerande. Han har berättat att hon sa till honom att ”om jag dör så ska ni dö också” och att hon ”var ihop med fel person”. Yaman Demirkiran uppfattade det sista som att hon menade hans pappa Yakup Demirkiran.

Ett annan moment är hans uppgifter om att hon bad honom vänta med att gå ut ur bostaden till dess att hon hade dött. Yaman Demirkiran har lämnat uppgifter om följande händelseförlopp, som inträffade efter att Basak Akman dödat Duru Demirkiran och utövat det våld mot honom som framgår av gärningsbeskrivningen. Basak Akman hade lagt sig på sin säng. Hon sa att efter att hon hade dött kunde han få göra vad han ville. Han sa att han inte kunde vänta eftersom han i så fall skulle dö. Hon tyckte då att han skulle lägga sängöverkastet på hennes mun och putta så mycket han kunde. Sedan tyckte

hon att han skulle ta kniven och knivhugga henne, men det ville han inte göra. Hon sa då till honom att han skulle vänta en timme eftersom hon säkert skulle hinna dö i så fall. Han väntade sedan en stund, men kunde därefter inte vänta mer.

Vad Yaman Demirkiran således har beskrivit är att Basak Akman agerar rationellt och ändamålsenligt på så vis att hon reflekterar kring olika sätt för att hon ska hinna dö innan Yaman Demirkiran lämnar bostaden. Det talar mot att hon har haft ett grumlat medvetande. Dessa uppgifter från Yaman Demirkiran visar alltså på att Basak Akman har agerat medvetet. Han har dock också lämnat uppgifter som enligt försvaret talar i motsatt riktning.

Yaman Demirkiran har bland annat uttryckt sig enligt följande. Han såg i hennes ögon att det var någonting annat i hans mammas kropp. Det finns olika demon som kan gå in i någons kropp. Han såg inte sin mamma, det kändes som att det där inte var hans mamma. Det kändes som att hon kämpade där inne, för hans mamma var jättesnäll. Han såg henne kämpa mot demonen. Han kände att det var någonting som gick in i hans mammas kropp.

Han uttryckte sig dock även som att hans ”mamma var där”, att hans ”mamma visste vad som hände” och att hon ”såg ut så här typ lite arg”.

Vad Yaman Demirkiran har berättat om en demon i Basak Akman kan enligt tingsrätten bero på att det uppenbart är oerhört smärtsamt för honom att ta till sig att hans mamma, hans främsta person för omsorg och trygghet, agerade på det sätt som Basak Akman gjorde. Ett sätt att lindra smärtan kan då vara att distansera det skadegörande beteendet från Basak Akmans egna person till något utomstående väsen. Yaman Demirkirans upplevelse av att Basak Akman kämpade mot en demon inuti henne talar således enligt tingsrätten i och för sig i riktning för att Basak Akman vid gärningstillfället varit i ett så psykotiskt tillstånd att hennes medvetande var grumlat. Hans uppgifter utesluter dock inte att hon varit i tillräcklig grad medveten.

Yaman Demirkiran har vidare berättat om ett långt händelseförlopp innefattande attacker mot honom vid tre tillfällen. Ett inledande tillfälle var när han låg i hennes säng. Han har berättat att hon då lade repet om hans hals utan att knivhugga honom. Han har också berättat om ett andra tillfälle när hon bland annat utdelade ett flertal knivhugg mot honom i hans säng. Vidare om ett tredje tillfälle då hon högg honom med kniv efter att hon hade kommit på honom med att försöka lämna bostaden. Yaman Demirkiran har sagt sig vara osäker på när det första tillfället med knivhugg inträffade och har uppgett både klockslaget 03.00 och 04.00. I dödsfallsutlåtandet har dödstitidpunkten för Duru Demirkiran uppskattats till någon mellan kl. 03.40 och 08.45. Det har framgått att det är svårt att bestämma dödstitidpunkten eftersom Duru Demirkiran hade förlorat så mycket blod. Polisen larmades kring kl. 09.08, vilket var kort tid efter att Yaman Demirkiran lämnat bostaden. Det utdragna händelseförloppet talar mot att Basak Akman under hela denna tid skulle ha varit omedveten om sitt agerande.

Tingsrätten har ovan skrivit om breven etc. som hittades på köksbordet. Basak Akman har själv berättat att hon har skrivit breven och att hon minns när hon gjorde det. Att Basak Akman lade fram inbetalningen till begravningsbyrån och skrev dessa brev, som innefattar att både hon och barnen ska dö, visar på ett inte bara medvetet handlande utan till och med på ett planerat sådant.

I riktning för att Basak Akman har agerat medvetet talar också hur hennes telefon har använts och, på sätt som redan beskrivits, barnen till skolan har anmälts som frånvarande. Av utredningen framgår att Basak Akmans telefon har använts med jämna mellanrum under kvällen den 7 september 2023 in på natten till den 8 september 2023 och på morgonen den dagen. Såvitt kommit fram har dock hennes telefon inte aktiverats klockan 02.08 – 06.06, förutom att kameran har varit i gång kl. 05.21. Ett exempel på nyttjande av telefonen är som ovan pekats på att ytterdörren låstes med den kl. 23.16. Det visar på att hon då har agerat rationellt. I samma riktning talar att telefonen har använts för

att delta i en Whatsapp-konversation från kl. 23.34 och några minuter framåt samt för att skriva flera meddelanden till Alper Turgut kl. 01.46-02.08. Mellan kl. 06.06 och 06.44 skrevs med telefonen en hälsning god morgon i en Whatsapp-grupp där bland annat Basak Akmans mamma ingick, det gjordes en sökning på Yaman Demirkirans fotbollslag, skrevs ett svar innebärande att ”jag” ska till jobbet och skrevs till Basak Akmans mamma att ”jag ringer dig senare”. Kl. 06.22 användes telefonen för att gå in på ”schoolsoft” för barnens skola. Av övrig utredning framgår att någon – per den 8 september 2023 – till barnens skola hade anmält Yaman Demirkiran som frånvarande fram till lunch den 8 september 2023 och Duru Demirkiran som frånvarande hela den dagen.

Åklagarens utredning till stöd för åtalet och utförd rättspsykiatrisk undersökning visar således med påtaglig styrka på ett medvetet och, ur aktuellt perspektiv, rationellt agerande. Motbevisningen talar inte ens vid en sammantagen bedömning på något beaktansvärt sätt mot att Basak Akman vid tidpunkten för gärningarna var tillräckligt medveten om sitt handlande för att kunna anses ha begått gärningen med uppsåt. Den ger inte upphov till något rimligt därom. Åklagaren har alltså ställt utom rimligt tvivel att Basak Akman varit så medveten om sitt handlande att hon kan anses ha uppsåt i straffrättslig mening.

Med den utgångspunkten ska tingsrätten gå över till att pröva Basak Akmans påstådda uppsåt i förhållande till att döda Duru Demirkiran. Tingsrätten har funnit bevisat att Basak Akman har lagt en snara/rep eller liknande kring Duru Demirkirans hals och dragit åt samt sedan huggit Duru Demirkiran i halsen. Det är en form av angrepp som typiskt sett är förenat med livsfara och ägnat att orsaka någons död. Duru Demirkiran har också avlidit som en följd av det utövade våldet. Tingsrätten har ovan redogjort för att Basak Akman i breven skrivit på ett sätt som innebär att inte bara hon utan även barnen ska dö. Bevisningen till stöd för åtalet är enligt tingsrätten tillräcklig för att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att Basak Akman hade för direkt avsikt att döda

Duru Demirkiran. Det finns ingen motbevisning som föranleder annan bedömning.

Med utgångspunkten att Basak Akman har varit i tillräcklig grad medveten om sitt handlande är det uppenbart att hon insett att det våld hon utövade mot Yaman Demirkiran skulle leda till smärta och skada. Frågan är om Basak Akman har haft för uppsåt att döda Yaman Demirkiran.

Yaman Demirkiran har under det första polisförhören lämnat följande kortfattade redogörelse över den del av händelseförloppet då allt inleddes. ” [...] min mamma ville sova med mig. [...] jag gick till hennes rum men då, hon trodde att jag sov [...] Hon hade ett rep här och sen började hon dra den runt, men jag var vaken. När jag kollade på min mammas ansikte så tyckte, så sa min mamma att det var bara ett halsband. [...] Jag gick till mitt rum så sa min mamma att det var dröm. [...] hon försökte döda mig i alla fall. [...] Men jag var vaken så hon gjorde ingenting.”

Under det första polisförhören lämnade Yaman Demirkiran även följande kortfattade redogörelse av den del av händelseförloppet då han blev knivhuggen för första gången. ” [...] jag kan berätta hur hon började. En kudde på huvudet tryckte jättehårt och satt på mig och sen den där repen hon tog den igen och sen höll på lägga den runt min hals och sen dra den så hårt. Jag gjorde tillbaka, försökte dra den så där då tog min mamma kniven, [...] hon tog in den hela vägen, hela kniven typ i jag vet inte, tio gånger.”

När det gäller att hon den gången tog repet om hans hals har Yaman Demirkiran under samma förhör närmare beskrivit det enligt följande. ”Jag gick till mitt rum, hon gjorde så här hon sa, hon hade den på fickan. [...] Och hon tog den, jag såg det, hon drog den runt halsen och sen var, drog den jättehårt. [...] Hade den runt min hals så jag tog den så där, drog den så mycket jag kunde. [...] Och jag hade inget val så jag sparkade med min två fötter, jag sparkade, jag försökte dra henne tillbaka men jag, det gick inte så bra.”

I ett senare polisförhör har Yaman Demirkiran sagt följande. ” [...] hon satt på mig läggde kudde på mitt ansikte, det var och sen det var ju mellanrum här det och hon först började hon med repet försökte men det gick inte för att jag kunde dra bort den jätte lätt, då tog hon kniven och knivhuggde mig från sidan [...]”

Av Yaman Demirkirans berättelse följer alltså att Basak Akman upphörde med det första angreppet med repet mot hans hals till följd av att han visade sig vara vaken. Vidare att hon andra gången upphörde med att ha repet om hans hals till följd av att han gjorde motvärn.

När det gäller varför hon upphörde med knivhuggen, första gången hon högg honom, har Yaman Demirkiran beskrivit det enligt följande. ”[...] så sa jag snälla snälla sluta sluta du vet att jag ska ändå dö och då så stannade hon för att hon visste också att jag skulle ändå dö. [...] Då gick hon ner till min syster men jag kunde inte göra någonting ändå för att jag kunde inte gå upp, jag kunde inte när jag, när jag låg på min säng det var så att jag kunde röra mitt nacke uppåt så jag kunde inte dra mitt nacke så det var bara som ett stelt stannade så där.”

Ovanstående del av Yaman Demirkirans berättelse har innebörden att Basak Akman då slutade att hugga honom eftersom han gav uttryck för att hon inte behövde hugga mer eftersom han ändå skulle dö.

Tingsrätten har redan ovan funnit att Basak Akman dödade Duru Demirkiran med avsikt att göra just så. I förhållande till Yaman Demirkiran har hon använt eller försökt använda samma typ av våld – strypning och hugg med kniv – som hon använde mot Duru Demirkiran. Knivhuggen har riktats mot Yaman Demirkirans hals och huvud. Att samma typ av våld användes mot Yaman Demirkiran som mot Duru Demirkiran talar med styrka för att hon hade för avsikt att döda även honom. Det är som ovan nämnts en form av angrepp som typiskt sett är förenat med livsfara och ägnat att orsaka någons död. Vittnet barnkirurgen Salim Tamimi som vårdade Yaman Demirkiran efter händelsen

har berättat att Yaman Demirkiran hade en "otrolig tur" att knivhuggen inte träffade på ett sätt som gav livshotande skador.

Tingsrätten har ovan redogjort för att Basak Akman i breven skrivit på ett sätt som innebär att inte bara hon utan även barnen ska dö.

Bevisningen till stöd för åtalet är därmed tillräcklig för att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att Basak Akman hade för avsikt att döda Yaman Demirkiran när hon utövade våldet mot honom. Tingsrätten har ovan redogjort för hur Yaman Demirkirans berättelse innefattar att Basak Akman sagt att han kunde få lämna bostaden, bara hon fick dö först. Att hon då inte längre åsyftat att han skulle dö, utan snarare försökt komma på sätt för att påskynda sin egen död så att han skulle överleva, utesluter dock inte att hon dessförinnan haft för avsikt att döda honom. Det finns således ingen motbevisning som föranleder annan bedömning än att beviskravet är uppfyllt när det gäller att hon hade för uppsåt att döda Yaman Demirkiran. Fara för brottets fullbordan har förelegat. Det är enbart pga. tillfälliga omständigheter – i form av att Yaman Demirkiran fredade sig från strypningen och att knivhuggen inte träffade vitala organ – som Yaman Demirkiran överlevde.

Basak Akman döms för mord och försök till mord i enlighet med åtalet

Tingsrätten finner det därmed vid en sammantagen bedömning bevisat att Basak Akman uppsåtligen har gjort sig skyldig till de gärningar som åklagaren har påstått i gärningsbeskrivningarna. Gärningarna är att rubricera som mord och försök till mord.

Det samlade straffvärdet uppgår till fängelse på livstid

Den som berövar annan livet, döms för mord till fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller på livstid (se 3 kap. 1 § brottsbalken). Även om någon

döms för flera brott får ett tidsbestämt straff inte överstiga arton år (se 26 kap. 2 § brottsbalken). Steget efter fängelse arton år är alltså fängelse på livstid, även när det är tal om flerfaldig brottslighet.

Av praxis från Högsta domstolen följer att utgångspunkten är att mord ska anses ha ett straffvärde som motsvarar fängelse i sexton år (se till exempel rättsfallet NJA 2021 s. 583). Denna utgångspunkt gäller om det finns vare sig några försvårande eller några förmildrande omständigheter. Som skäl för livstids fängelse ska det enligt 3 kap. 1 § brottsbalken särskilt beaktas om gärningen föregåtts av noggrann planering, präglats av särskild förslagenhet, syftat till att främja eller dölja annan brottslighet, inneburit svårt lidande för offret eller annars varit särskilt hänsynslös. Den omständigheten att gärningen inneburit svårt lidande för offret tar sikte på brottsoffrets situation, såsom att våldet har varit kraftigt, att offret har tillfogats omfattande eller allvarliga skador, att offret upplevt svår smärta, att gärningen haft karaktär av avrättning, att förloppet varit utdraget eller att offret känt stark dödsångest. Det förhållande att gärningen annars varit särskilt hänsynslös kan vara om brottet har riktat sig mot en närstående, brottsoffret har befunnit sig i en skyddslös ställning, brottet har utförts i offrets hem eller inför ögonen på närstående till offret. När det gäller skyddslös ställning aktualiseras den bestämmelsen i första hand när brottet riktar sig mot någon som på grund av ålder, sjukdom eller handikapp saknar möjlighet att försvara sig. Bestämmelsen kan tillämpas även i andra fall, dock inte i varje situation där offret i något skede av angreppet har svårt att försvara sig på grund av gärningsmannens angreppssätt. (Se rättsfallen NJA 2021 s. 32 och NJA 2021 s. 583.)

Högsta domstolen har beträffande försöksbrott uttalat att en naturlig utgångspunkt för straffvärdebedömningen är vad straffvärdet för det fullbordade brottet hade varit samt att straffvärdet påverkas av hur stor den konkreta faran varit för att brottet skulle fullbordas, hur långt handlandet fortskridit och vilken form av uppsåt som förelegat. Om gärningsmannen har

gjort allt som krävs för att den brottsliga effekten ska inträda är straffvärdet ofta högre än om det har återstått något för gärningsmannen att göra för att brottet ska bli fullbordat. (Se NJA 2021 s 73.)

När det gäller mordet på Duru Demirkiran är det vid bedömningen av straffvärdet av betydelse att det såvitt framgår av utredningen inte har varit tal om något utdraget händelseförlopp. Hon har inte uppvisat några avvärjningsskador och det är enbart tal om ett knivhugg. I försvårande riktning talar dock att Duru Demirkiran har dödats under kvällen/natten i sängen i sitt hem, dvs. på en plats där hon borde ha varit trygg. Hon har också dödats av sin mamma, som hon har varit beroende av och utlämnad till. Avslutningsvis talar i försvårande riktning att gärningen är begången med avsiktsuppsåt och har haft karaktär av avrättning.

När det gäller försöket till mord på Yaman Demirkiran står det klart att det var tal om ett utdraget händelseförlopp innefattande flera skrämmande moment. Redan antalet stickskador på honom, femton stycken, talar för det. Till det kommer att han hade avvärjningsskador på händerna och själv har berättat hur han försökte att freda sig. Yaman Demirkirans berättelse innefattar som ovan anförts att våld utövades mot honom vid tre olika tillfällen. Vidare att Basak Akman förmådde honom att skadad kvarbli i bostaden under lång tid. Först för att hon inte ville låta honom lämna bostaden utan utövade ytterligare våld mot honom när han försökte gå, sedan för att hon ville att han skulle vänta med att gå ut tills hon hade dött. Att det förhållit sig på det sätt som Yaman Demirkiran har berättat är ställt utom rimligt tvivel.

I försvårande riktning talar även att Basak Akman – genom att utdela knivhugg som träffat Yaman Demirkiran på huvudet och halsen – gjort allt som krävts för att den brottsliga effekten skulle inträffa. Det har varit en påtaglig fara för att det våld som riktades mot Yaman Demirkiran skulle leda till hans död och ren tur att inte något av knivhuggen träffade på ett sätt som föranledde skador

med den effekten. I likhet med vad som gäller för Duru Demirkiran har Yaman Demirkiran därtill utsatts för våld i sitt hem där han ska vara trygg och av en nära anhörig som han för sin omsorg varit helt utlämnad till. Det står enligt tingsrätten klart att förloppet har varit förenat med ett svårt lidande för Yaman Demirkiran.

Gärningarna har ett samlat straffvärde på fängelse på livstid. Som en förmildrande omständighet vid bedömningen av straffvärdet ska rätten beakta om den tilltalade till följd av en allvarlig psykisk störning har haft nedsatt förmåga att inse gärningens innebörd eller att anpassa sitt handlande efter en sådan insikt eller annars till följd av en psykisk störning, sinnesrörelse eller av någon annan orsak haft nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande (29 kap. 3 § första stycket 2 p. brottsbalken). Åklagaren har bevisbördan för att Basak Akman inte ska anses ha haft ett sådant tillstånd som ska beaktas i lindrande riktning. För att åklagaren ska ha motbevisat en invändning av nu aktuellt slag krävs det att bevisningen är sådan att invändningen framstår som obefogad. I avsnittet om att Basak Akman har varit tillräckligt medveten om sitt handlande och agerat med uppsåt har tingsrätten redogjort för utredning i målet angående Basak Akmans psykiska tillstånd när gärningarna begicks. I det rättspsykiatriska utlåtandet görs bedömningen att Basak Akman inte led av en allvarlig psykisk störning vid gärningarna. Även den som inte har en allvarlig psykisk störning kan dock ha en beaktansvärd svårighet att kontrollera sitt handlande. Det finns emellertid enligt tingsrätten inget i det rättspsykiatriska utlåtandet eller till utlåtandet bifogat underlag som talar för att Basak Akman skulle haft en i lagrummets mening nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. Enligt den rättspsykiatriska utredningen uppfyller Basak Akman kriterierna för diagnosen simulering, dvs. att hon presenterar en psykiatrisk symtombild som inte är sann. Till det kommer övrig utredning som tingsrätten redan redogjort för och som visar på ett medvetet agerande. Mot denna bakgrund framstår Basak Akmans invändning som obefogad. Det samlade straffvärdet uppgår alltså fortsatt till livstids fängelse.

Vid straffmätningen ska rätten enligt 29 kap. 5–5 a §§ brottsbalken i skälig omfattning beakta inte bara straffvärdet utan även vissa uppräknade omständigheter, s.k. billighetsskäl. I det här fallet finns dock inga sådana omständigheter som ska beaktas.

Påföljden bestäms till livstids fängelse

I det rättspsykiatriska utlåtandet görs bedömningen att Basak Akman inte led av en allvarlig psykisk störning vid gärningarna och inte eller vid undersökningstillfället. Det anges vidare att samtliga i undersökningen ingående utredningar är i linje med den bedömningen. Dessa bedömningar delas av tingsrätten. Mot bakgrund härav är annan påföljd än fängelse utesluten. Påföljden ska i enlighet med det samlade straffvärdet bestämmas till livstids fängelse.

Målsägandena tillerkänns skadestånd i enlighet med vad de har begärt

Med hänsyn till utgången i ansvarsdelen är Basak Akman skadeståndsskyldig gentemot målsägandena. Yrkade belopp och sättet att beräkna ränta är vitsordat. Skadestånd ska således utgå på sätt yrkats om det inte finns skäl för jämkning. Basak Akman har gjort gällande att skadestånden ska jämkas till 0 kr. I första hand på grunden att skadorna i så fall har vållats under påverkan av en allvarlig psykisk störning eller av någon annan psykisk störning som inte är självförvållad. I andra hand på grunden att skyldighet att utge skadestånd skulle vara oskäligt betungande med hänsyn till hennes ekonomiska förhållanden. Målsägandena har motsatt sig att jämkning sker.

Enligt 2 kap. 5 § skadeståndslagen ska den som vållar en skada under påverkan av en allvarlig psykisk störning eller av någon annan psykisk störning som inte är självförvållad och tillfällig ersätta skadan i den utsträckning det är skäligt

med hänsyn till hans eller hennes sinnestillstånd, handlingens beskaffenhet, föreliggande ansvarsförsäkring och andra ekonomiska förhållanden samt övriga omständigheter. Enligt 6 kap. 2 § skadeståndslagen kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligt om skyldigheten att utge skadestånd vore oskäligt betungande med hänsyn till den skadeståndsskyldiges ekonomiska förhållanden. Vid bedömningen av om skadeståndet ska jämkas ska enligt lagregeln även den skadelidandes behov av skadeståndet och övriga omständigheter beaktas.

Såvitt kommit fram har Basak Akman en i vart fall mycket osäker ekonomi där krav ställs på henne med anledning av det köp av hus som hon inte fullföljde. Hon kan också antas få svårigheter att efter fullgjord påföljd återgå till arbetslivet. Utrymmet för jämkning vid uppsåtliga, allvarliga våldsbrott är dock mycket begränsat och ska enbart ske i undantagsfall. Basak Akman har enligt tingsrätt varit väl medveten om sina handlingar och vid gärningstillfället insett deras innebörd. Tingsrätten anser inte att det vore skäligt att jämka Basak Akmans skadeståndsskyldighet med hänsyn till vad som har kommit fram om hennes psykiska mående vid gärningstillfället, till hennes ekonomiska förhållanden eller båda dessa i samtidigt beaktande (jfr NJA 1992 s. 541, NJA 1994 s. 620, NJA 1999 s. 441 och Svea hovrätts dom den 8 februari 2022 i mål nr T 8509-21).

Övriga frågor

Förverkande

Yrkandena om förverkande har stöd i lag och ska därför bifallas.

Ersättning och återbetalning

Vad den särskilde företrädaren för barn har begärt i ersättning får anses skäligt.

Vad gäller av målsägandebiträdet begärd ersättning gör tingsrätten följande överväganden. Det saknas anledning att ifrågasätta att målsägandebiträdet verkligen utfört arbete i den omfattning som anges i kostnadsräkningen. Med hänsyn till uppdragets art och omfattning har det emellertid inte varit rimligt att ägna saken den tid och det arbete som angetts, vilket även åklagaren har anfört i sitt yttrande över kostnadsräkningen. Av praxis framgår att det åligger ett biträde att vid utförandet av sitt uppdrag försöka begränsa kostnaderna för det allmänna (se exempelvis NJA 1985 s. 91 I och II). Av målsägandebiträdets arbetsredogörelse kan slutsatsen dras att hon har lagt ned för mycket tid på genomgång av förundersökningsmaterialet och kontakter med Yakup Demirkiran. Vid en samlad bedömning finner tingsrätten därför att avdrag ska ske från begärd ersättning motsvarande arbete under 15 timmar.

Tingsrätten går nu över till försvararens begäran om ersättning. Enligt 21 kap. 7 § rättegångsbalken ska en försvarare tillvarata den misstänktes rätt och i detta syfte verka för sakens riktiga belysningen. Enligt samma bestämmelse ska försvararen förbereda försvaret genom överläggning med den misstänkte. Bestämmelsen utgör huvudregeln för försvararens uppgifter. En offentlig försvarare har enligt 21 kap. 10 § första stycket rättegångsbalken rätt till skälig ersättning av allmänna medel för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ersättning för arbete ska enligt samma lagrum bestämmas med utgångspunkt i den tidsåtgång som är rimlig med hänsyn till uppdragets art och med tillämpning av den timkostnadsnorm som regeringen fastställer. Det åligger även en försvarare att försöka begränsa kostnaderna för det allmänna.

Försvararen har i detta fall begärt ersättning för att ha haft kontakt med Basak Akmans arbetsgivare, bank och bostadsrättsförening. Han har också haft vissa kontakter angående Basak Akmans hund, försäljning av hennes bil och hantering av hennes post. Såvitt framgår har dessa kontakter syftat till att hantera Basak Akmans privata angelägenheter sedan hon blivit hastigt frihetsberövad med restriktioner under en längre tid. En offentlig försvarares

uppgift är att biträda klienten i brottmålsprocessen, dvs. under förundersökningen och i rättegången. I försvararens uppdrag ingår i princip inte att ta tillvara klientens rättsliga, ekonomiska eller personliga intressen i andra avseenden. Av praxis från Högsta domstolen följer dock att när det är tal om en frihetsberövad klient så måste försvararen få möjlighet att ge klienten råd och upplysningar även i dessa hänseenden. Om försvararen inte skulle få göra så kan klientens förtroende för försvararen rubbas. Klientens personliga, ekonomiska och sociala situation kan också i vissa fall vara av betydelse för brottmålet, främst i påföljdsfrågan. Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 1977 s. 577 anslutit sig till följande uttalande av Advokatsamfundets styrelse.

”Å ena sidan är det viktigt att hålla fast vid att försvararens uppgift i princip inskränker sig till att biträda den misstänkte i processen. Å andra sidan är det angeläget att arvodesprövningen inte blir så restriktiv att försvararna frestas att underlåta åtgärder som de – på tidigare angivna skäl – i den misstänktes intresse bort vidta. Skulle det bli praxis att domstolarna vägrar försvarare ersättning för varje åtgärd som kan ifrågasättas gå utöver vad försvararen varit pliktig att uträtta, kommer en sådan praxis att gå ut över de misstänkta i den mån försvararna inte anser sig böra i viss utsträckning arbeta utan vederlag för arbetet. Enligt styrelsens mening bör därför arvodesbedömningen i det hänseende som det nu är fråga om präglas av generositet.”

En försvarare har också rätt att, så länge som kontakterna varit skäligen motiverade, få ersättning för kurativa kontakter med en frihetsberövad klient.

Med beaktande av ovanstående och omständigheterna i målet anser tingsrätten att den ersättning som försvararen har begärt är skälig. Det ska därvid anmärkas att begärd ersättning endast till mindre del avser arbete som inte direkt gäller förundersökningen och rättegången vid tingsrätten.

När en tilltalad döms för ett brott ska han eller hon som utgångspunkt till staten betala det som har betalats av allmänna medel i ersättning till försvararen, målsägandebiträdet och särskild företrädare för barn. Det finns dock bestämmelser som möjliggör för domstol att sätta ner betalningsskyldigheten. Syftet är att ersättningsskyldigheten ska anpassas till den dömdes personliga och ekonomiska förhållanden samt att den tillsammans med påföljden – liksom skadestånd eller annan betalningsskyldighet som följer av brottet – ska utgöra en från olika synpunkter lämplig reaktion på brottet. Mot bakgrund av den nu utdömda påföljden och skadeståndsskyldigheten finns skäl att låta staten helt stå för aktuella kostnader.

Avgift till brottsofferfonden

Eftersom Basak Akman döms för brott där svårare straff än penningböter ingår i straffskalan ska hon betala avgift till brottsofferfonden.

Häktning

För mord är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i 1,5 år. Häktning ska således ske om det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas. Det finns risk för att Basak Akman avviker eller på något annat sätt undandrar sig lagföring eller straff. Det finns risk för att Basak Akman fortsätter sin brottsliga verksamhet. Det är i vart fall inte uppenbart att dessa risker saknas. Skälen för häktning uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för Basak Akman eller något annat motstående intresse. Basak Akman ska därför vara fortsatt häktad tills domen beträffande fängelsestraffet får verkställas.

Sekretess

Det finns skäl att förordna om fortsatt tillämplighet av sekretessbestämmelser i den omfattning som framgår av domslutet.

RÄTTEN

Rådmannen Malin Käll samt nämndemännen Jonna Hasselsten, Ann Hedberg
Balkå och Bengt Wiberg

Rätten är enig.

Digitalt signerad av rådmannen Malin Käll

ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Attunda tingsrätt senast **den 21 februari 2024**. Överklagandet ska vara skriftligt. Attunda tingsrätt skickar det vidare till Svea hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Attunda tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Attunda tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Attunda tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det

har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Svea hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Svea hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Svea hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Attunda tingsrätt eller Svea hovrätt om du har frågor.